

Femeia

Care este punctul vostru de vedere asupra misiunii femeii în Biserică și în lume?

02.04.2012

Foarte adesea, când se vorbește despre laici, se uită prezența femeii în lume, și se ajunge la a lăsa în vag rolul său în Biserică. La fel, când se vorbește despre „promovarea socială a femeii”, se înțelege aproape totdeauna numai prezența femeii în sfera publică. Care este punctul vostru de vedere

asupra misiunii femeii în Biserică și în lume?

Înainte de toate, nu mi se pare că este vreun motiv pentru a adopta un criteriu de distincție și de discriminare în privința femeii când se vorbește despre laicat, de datoria sa apostolică, despre drepturile și datoriile sale, etc. Toți cei botezați, **fie bărbați cât și femei**, participă în egală măsură la patrimoniul comun al demnității, libertății și responsabilității de fii ai lui Dumnezeu. În Biserică este această unitate radicală de bază pe care deja sfântul Paul îi învăța pe primii creștini: *Quicumque enim in Christo baptizati estis, Christum induistis. Non est Iudaeus, neque Graecus; non est servus, neque liber; non est masculus, neque femina* (Gal 3, 27-28); nu mai este diferență între evreu și grec, între sclav și liber; și nici între bărbat și femeie.

Dacă facem abstracție de capacitatea juridică diferită de a primi ordinele sacre – diferență care din multe motive, chiar și de drept divin pozitiv, socotesc că trebuie menținută –, femeii îi sunt recunoscute din plin în legislația Bisericii, în viața sa internă, și în acțiunea sa apostolică, aceleași drepturi și aceleași datorii ca ale bărbaților. De exemplu: dreptul de apostolat, de a întemeia și a conduce asociații, de a manifesta cu responsabilitate propria părere asupra a tot ce privește binele comun al Bisericii, și așa mai departe. Știu bine că aceasta, deși fiind teoretic pacific (considerați rațiunile clare teologice pe care se sprijină), găsește de fapt rezistența unei anumite mentalități. Amintesc încă surpriza și de-a dreptul critica cu care unele persoane – care acum dimpotrivă tind să imite acesta și alte aspecte – comentau faptul că în **Opus Dei** chiar și femeile care aparțineau la

secțiunea feminină a instituției noastre, ar fi obținut grade academice în științele sacre.

Cred, oricum, că aceste rezistențe și reticențe vor cădea puțin câte puțin. În fond, nu este decât o problemă de înțelegere *eccleziologică*: care se înțelege că Biserica nu este formată numai de clerici și călugări, pentru că laicii, atât bărbați cât și femei, sunt și ei Poporul lui Dumnezeu, și prin drept divin au o misiune a lor și o responsabilitate a lor.

Aș vrea să adaug că, după părerea mea, **egalitatea esențială între bărbat și femeie** cere și o conștiință clară a rolului complementar pe care unul și alta sunt chemați să dezvolte la edificarea Bisericii și la progresul societății civile: pentru că nu fără motiv **Dumnezeu i-a creat bărbat și femeie**. Această diferență nu trebuie înțeleasă în sens „patriarhal”, dar în toată profunzimea sa, atât de bogată

în nuanțe și consecințe, încât îl eliberează pe bărbat de ispita de a „masculiniza” Biserica și societatea; și pe femeie de ispita de a înțelege misiunea ei în Poporul lui Dumnezeu și în lume ca o simplă revendicare a dreptului de a accede la activități care până acum le-a dezvoltat numai bărbatul, dar pe care femeia este în stare să le dezvolte la fel de bine. Sunt convins, de aceea, că atât bărbatul cât și femeia trebuie pe drept să se simtă protagoniști ai istoriei mântuirii, dar în mod reciproc complementar.

Din interviul realizat de Pedro Rodríguez. Publicată în Palabra (Madrid), octombrie 1967,
Conversații cu Mons. Escrivá de Balaguer, 14.

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/
femeia/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/femeia/) (09.08.2025)